

Grunnundersøkelse.

Bas i steinfylling. Fylling 377. Tussvika.

Nordlandsbanen pel 14994.

Gk. 695.

	
Jernbaneverket	
Dokumentnummer:	Rev:
UB.100245-000	000

Steinfyllingen ligger i skrått terreng ut mot sjøen og var ført opp til en høyde svariende til fremtidig ballustoverkant og med rikelig overbredde. Den 20/6-1946 gled ytre del av fyllingen i sjøen på en lengde av ca. 60 m. Stort sett kan en si at det var overskuddsmassene som gled ut, idet arbeidsplanet innenfor ca. 2 m venstre forble intakt.

Det er utført grunnundersøkelser for å få nærmere rede på forholdet og resultatene er vist på tegning Gk. 695.

Av de 5 oppteegnede profiler ligger profil pel 14990-n og 14998-n utenom rassområdet, mens de mellomliggende profiler pel 14992-n, 14994-n og 14996-n ligger i rassområdet. Det viser seg at fjelloverflaten utenfor fyllingsfoten er nesten horisontal og at fjellet er dekket av en løsavleiring som helt overveiende består av finkornig sand. Aller øverste del av avleiringen - ca. 2 & 3 m under sjøbunn - har nok bestått av en løv sandig leire, men dypere har det vært overveiende fin sand.

Det har lyktes å bore gjennom de utglidde steinmassene og disse ligger nå som et 2 & 3 m tykt steinlag på den undre og intakte del av løsavleiringen. Da bunnotene før og etter raset er omtrent like, kan man gå ut fra at leirelaget øverst er skjævet utover av rassmassen og at steinlaget nå vesentlig ligger på sandige og solide masser som har stått sin prøve under utglidningen. Dette er spesielt iøyefallende i borchullet 23 m venstre i profil pel 14994-n.

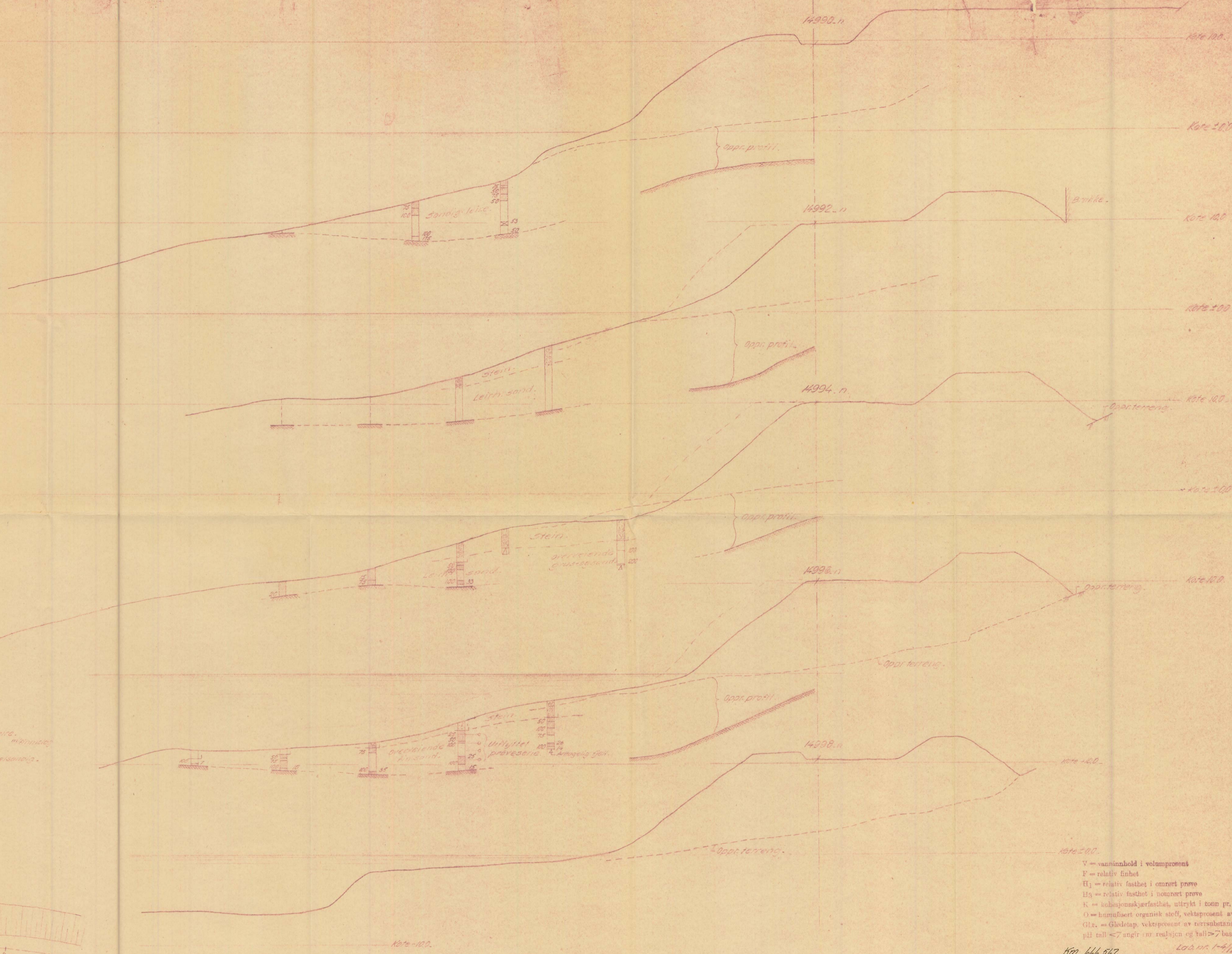
Det er sannsynlig at en sterkt medvirkende årsak til utglidningen er at fyllingskråningen har hatt "mage" og for brått dosering i foten - slik som tilfellet gjerne blir ved tipping av sprengstein fra stor høyde.

Forholdene er så gunstige at fyllingen kan utbedras bare ved en etterfylling av manglende steinmasser, og disse bør tas fra overskuddsmassene på begge sider av rassgropen og høyt opp i profillet. Fyllingsfotens skråning bør undersøkes både i og

utanom rasoarædet, og hvor skråningen eventuell er for bratte
skal massene trekkes ned.

Oslø, 8. mæ 1948.

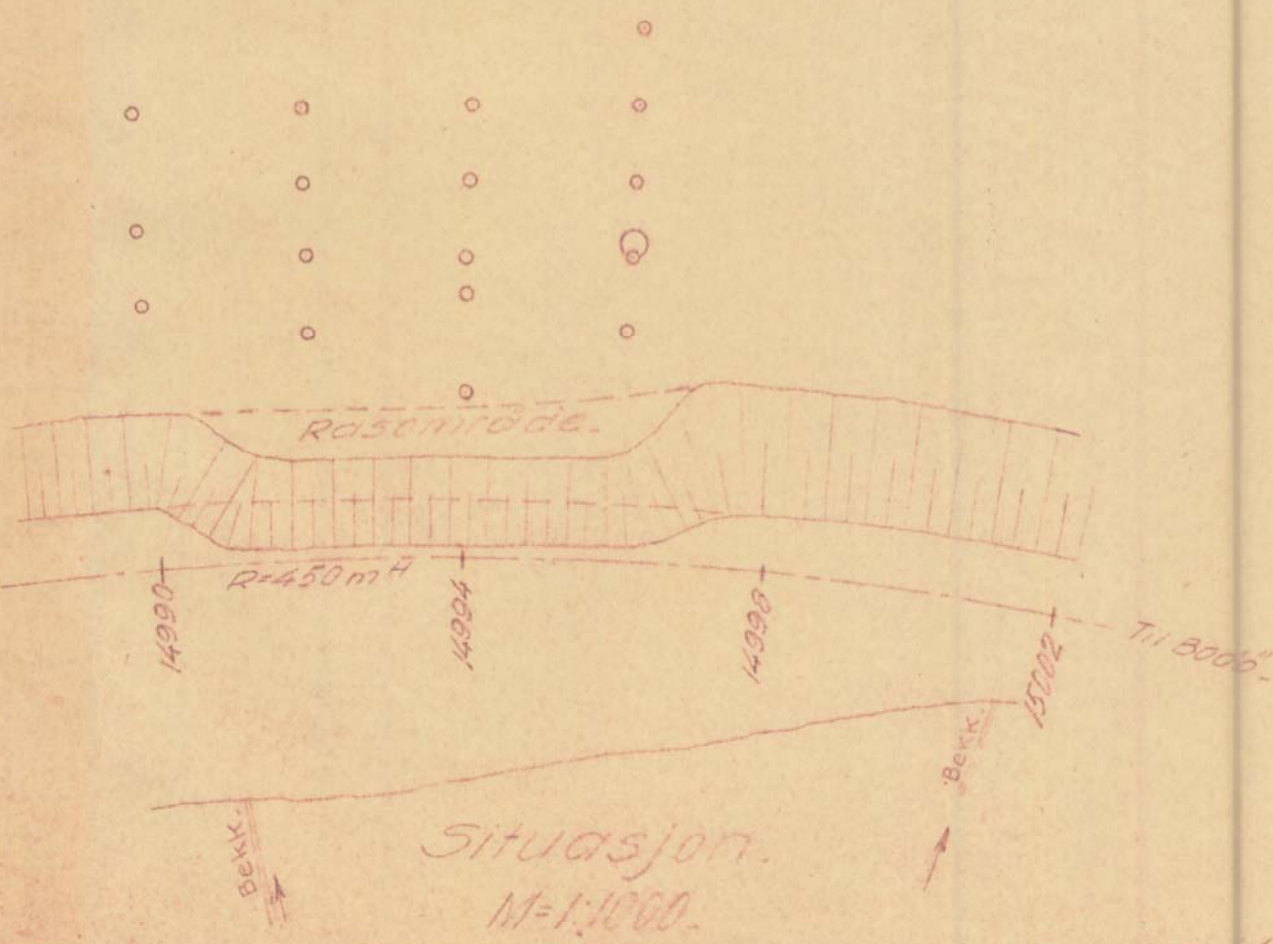
W. K. K. K.

Urtlyttet prøveserie: H. 22x40 cm

V	F	H ₁	H ₂	K	O	Gl.	pH
4.0	28	10	35				
4.5	30	12	33				
3.8							
3.2							

mesosandv. ...
 Flint ...
 mesosandv. ...

- V = vanninnhold i volumprosent
- F = relativ finhet
- H₁ = relativ fasthet i omrørt prøve
- H₂ = relativ fasthet i uomrørt prøve
- K = kohesjonskjerfasthet, uttrykt i tonn pr. m²
- O = humifisert organisk stoff, vektprosent av tørrsubstans
- Gl. = Glødetap, vektprosent av tørrsubstans
- pH tall <7 angir sur reaksjon og tall >7 basisk reaksjon.

Km. 666.567. Loo. nr. 1-4/28.

Grannundersøkelse for ras på 171. ST. TUSVING. Nordveidsbøen p. 14994.

Norges Statens Geotekniske Labor. Oslo 8 15 - 1948

695

1948